

Pesamezna štev. v Ljubljani in Trstu 4 vin.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 5. zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto mesečno K 1.8—, polletno K 9.—, četletno K 4.50, letno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—. Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin.

Uredništvo in upravnistvo je v Franciškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmi vrsta, posilna in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znakico. Telefon številka 118.

Ali bo ministrstvo potrdilo Kregarja?

Podpredsednik trgovsko-obrtno zbornice mora biti po izvolitvi potrjen od ministrstva.

Pred tednom dnij je bil za podpredsednika trgovsko-obrtno zbornice Kranjske zopet izvoljen za podpredsednika g. Ivan Kregar. Slučaj je pripisovati, da je Kregarja zopet doletela ta čast. Naključju, skoraj lahko rečemo: spregledanju se ima Kregar zahvaliti, da ni trgovsko-obrtna zbornica zahtevala od njega odgovora za sleparijo, ki jo je uganjal pri zadnjih volitvah v trgovsko obrtno zbornico.

Zadeva pa se je zadnji teden tako zasuka, da se lahko smatra za dokazano, da je Kregar res sleparil, res goljufal, res ponarejal uradne listine, da se je posluževal tretje osebe v to, da je prišel v trgovsko-obrtno zbornico in ukradel volilne listine.

Kregar, dasi od „Jutra“ in od „Naroda“ pozvan, pa do danes še ni vložil tožbe radi razžaljenja časti. „Slovenec“ je, očitno v njegovem imenu, izjavil, da ne bo tožil. „Slovenec“ in Kregar sta s to izjavo nepobitno dokazala, je vse do pičice resnično, kar smo pisali o Kregarjevih sleparijah in goljufijah mi in kar je apodiktično trdil „Slov. Narod“.

Če so ostali popreje pozivi na c. kr. državno pravdnistvo in c. kr. nadpravdnistvo brezuspešni, morajo sedaj prenehati vsi oziri in državna oblast ne more niti trenutka več čakati, da ne bi uvedla takoj preiskave zoper Kregarja in Štefeta.

Če tega ne stori, potem res ne vemo, zakaj se je predsedil c. kr. deželne vlade obdal z nekako telesno stražo — štabom državne policije. Potem res ni umljivo, zakaj je na tukajšnjem deželnem sodišču poseben oddelek c. kr. državnega pravdnistva.

Vsaka malenkost, vsaka drobnarija, ki ni popolnoma v skladu s predpisi, kaj šele z zakoni, se danes v Ljubljani po c. kr. državnih policijah zasledujejo. Izgubiti bo moral prav vse zaupanje v objektivnost in avtoriteto državne oblasti, ako bi ne odredila preiskave zoper Kregarja in Štefeta, ki sta na tak rafiniran način sleparila, goljufala, falzificirala uradne spise in sploh uganjala take lumparije. da že zdavnaj spadata v kriminal.

Ne klicali bi državne oblasti, da nastopi z vso strogostjo proti tem ljudem, da bi ne šlo za javno zadevo. Kregar in Štefe nista osleparila in ogoljufala le par ljudi, marveč na stotine in stotine. S sleparijo in ogoljufjo sta dala trgovsko-obrtni zbornici čisto drug izraz, kot bi ga ta korporacija imela, ako bi se tako gorostasne lumparije ne izvršile.

Volitve v trgovsko-obrtno zbornico pa bodo dokazale, da so klerikalci uvedli pri vseh volitvah sistem za goljufanje in sleparijo kakor tudi, da so le na podlagi tega sleparskega sistema prišli do sicer neumljive moči in veljave v deželi.

Naša c. kr. deželna vlada ima sedaj predložiti c. kr. ministrstvu Kregarjevo novoizvolitev za podpredsednika trgovsko-obrtno zbornice. Radovedni smo, če se bo upal baron Schwarz prezreti očitke, ki so jih napredni ljubljanski dnevniki podali proti Kregarju. Radovedni smo, če se bo upal baron Schwarz priporočiti Kregarju ministrstvu v potrditev. O županu Hribarju še danes ni jasno in še danes nihče ne ve, zakaj ga vlada ni predložila v potrditev. O Kregarju že ve vsak človek, da je sleparil in goljufal.

Radovedni smo ali bo baron Schwarz dal ukaz, da se uvede zoper Kregarja preiskava, ali bo poročal na Dunaj, da naj ministrstvo potrdi za podpredsednika trgovsko-obrtno zbornice Ivana Kregarja, ki je goljufal in sleparil.

Iz slovenskih krajev.

Iz Tomišlja. Ni vredno, da bi odgovarjala vam ostudni dopisnice, pa kjer si nagomadal toliko laži v zadnjem „Domoljubu“ št. 11, eva ti odgovor: Res je pri nas jako veliko mož, ki so naprednega mišljenja in ti može verjamejo vse, ako so prepričani, da je resnica in tudi na evangelij verujemo, gotovo bolj, kot dopisnice Domoljubovega skrupulca. Dopisun se je obregnil tudi ob našo hišo, češ, da je čitalnica. Res je, da čitava napredne časopise in to pa brez ozira na vas dopisunče. Pa praviš, da rodi to slabe sadove; pri nas je to čisto izključeno, kajti najmanjšega dokaza nimate zato. Predkacivaš nama revščino, no res nisva bogata, a po svojih močeh sva skrbela za umrlo ženomater. Ako ste pa bili dopisun in tvoji pristaši res tako skrbni, pa bi bili prišli že takrat s svojim usmiljenim srcem na dan. Po toči zvoniti ne pomaga nič! Tebi dopisun pa rečeva, da imaš jako dolg, obrekljiv jezik. Vas ne bova prosila miloščine, akoravno bi je mogoče potrebovala. No pa beraška plica je vsakem zapisana in menda tudi osebi Domoljubovega dopisa. Radi komandiranja vedi dopisun: mi hočemo le mir pred tabo in tvojimi, nasprotno pa hočete vi gospodariti kot kak turški paša. G. nadučitelj pa le imejte vi kot svojega, narodnjaki ga itak več ne marajo v svoji družbi. O grozljivih pismih se pogovorimo pri zeleni mizi. Mi ne potrebujemo nikake voditeljice, mi storimo po svoji lastni pameti, seveda pri nas je to drugače, ko ima vso odločilnost le eden, drugi so pa sami kimovci. Poveva tudi, da gđc učiteljica ni delala liberalne politike in je ne dela tudi sedaj. Pač pa dela župnik raz lece prepri med svojimi farani s tem, da vedno hujska proti naprednemu časopisju. A obenem zelo dobra reklama za napredno časopisje, kjer se ljudstvo čimdalje bolj zanima za njih vsbino. Jako vam je napoti oče gđc učiteljice seveda, ker vam večkrat kako grenko, toda resnično pove. Res-

nica v oči bode! Seveda vam tudi ni prav, ker je tako lepo preskrbljen za svoja stara leta pri svoji hčerki, le premislite četrto božjo zapoved, vi kot pravi patentirani katoličani pa boste izprevideli, da postopa gđc učiteljica popolnoma po četrta božji zapovedi, ker skrbi za svoje onemogle stariše. Kako nizkotno si ti dopisnuče, da predbacivaš gđc učiteljici, da je skoro vsak teden bolna in ne more učiti, ter da ne izpolnjuje svoje stanovske dolžnosti. Kadar boš pa ti dopisnuče bolno, pa naredi rekurz do boga, koncept pa pošlji gđc in vsem drugim, ako bo rešen rekurz ugodno. Ako si poštenjakovič, ne skrivaj se pod krinko poslanske imunitete, temveč pridi s polnim imenom na dan!

Slovanski jug.

Afera nemškega poslanika v Belgradu. Afera, ki je pred kratkim povzročila krizo v srbskem kabinetu, je še dobro znana. Zadnji srbski vojni minister polkovnik Gojković, ki je odločno protestiral proti temu, da bi bil zastopnik kake tuje države v Belgradu obenem tudi njen agent, je v skupščini javno očital nemškemu poslaniku pl. Reichenau-u, da je hotel uplaviti na naročitev novih srbskih topov in je v to svrhu agitiral za tovarno Erhardt, kjer je po svojem bratu, ki je akcijonar omenjene tovarne, sam zainteresiran. Kako se je stvar razvila dalje, je še vsem dobro v spominu. Minister Gojković je končno raje demisijski, kakor da bi dal zadoščanje onemu, ki ga ne zasluži. S tem pa nikakor ni bil zadovoljen pl. Reichenau, ki je v svoji razžaljenosti napravil napako, katere žrtve je sam postal. Zastupil je namreč demonstrativno poslansko mesto in odšel v domovino, ne da bi to javil, kakor zahteva diplomatska dolžnost, srbski vladi in dvoru. Radi tega je nastala nova afera, katere posledica je bila, da je nemška vlada čez par dni svojega poslanika na srbskem dvoru, pl. Reichenau odpoklicala. Reichenau je že izročil svoje mesto novemu poslaniku baronu Griesingerju. Dasi je bil Reichenau povodom svojega odhoda odlikovan z redom Sv. Save, — kar je kralj Peter, kakor poročajo belgrajski časopisi storil samo radi formalnosti, — vendar je zapustil v Srbiji spomin, da poslanikom nikakor ni dovoljeno opravljati tudi agentskih poslov privatnih podjetij. Ta afera dokazuje, da je nemška vlada dostojno napravila svojo dolžnost. Kaj naj pa rečemo o avstrijski vladi, ki kljub škandaloznim aferam svojega poslanika grofa Forgacha še vedno ni odpoklicala?

Volilno gibanje na Hrvaškem. Takoj po odgoditvi hrvaškega sabora imela je srbsko-hrvaška koalicijska plenarna konferenca. Izdala je na narod proklamacijo, v kateri energično protestira proti neutemeljeni odgoditvi hrvaškega sabora in napoveduje politiki bana najostrejši boj. Razven tega je bil na konferenci sprejet predlog, naj koalicijska po vsej deželi priredi splošno

volilno gibanje, kjer se bo vodila odločna kampanja proti vsakemu mažaronskemu režimu na Hrvaškem.

Splošni pregled.

Laška fakulteta. Nemci so hoteli delati z laško fakulteto svoje manevre. Zato je važno, da je dr. Kramaf izjavil, da prvoščijo Italijanom fakulteto tudi druge avstrije narodnosti, celo Slovenci, ako ne bodo pri tem sami oškodovani. S tem je razbit manever onih nemških naprednjakov, ki so dali demolitirati laško fakulteto v Inomostu zdaj pa bi radi šli v Rim z novo italijansko fakulteto ter jo podarili kot nemški jubilejni dar. Corr. della Sera poroča o govoru dr. Kramafa. Italijansko fakulteto bo dovolil cel parlament zato ni treba da bi se Nemci šopirili z njo.

Češka politična šola je naredila te dni izlet na Dunaj. Udeležilo se ga je 30 slušateljev, in nekaj slušateljic. Policija je na Dunaju zavarovala vhod na kolodvoru, ker se je bala demonstracij. Izletniki so si ogledali važne dunajske zavode. V parlamentu jih je pozdravil predsednik Pattai, ki je govoril o politiki in o ženski volilni pravici.

Mehika. Amerikanska vlada je zahtevala od preds. Diaz, da takoj izpusti vjete Amerikance. Kaj se je zgodilo z Amerikanci, ki so padli v Casa Grandes, se ne ve. Osebneg garancije so odpravljene in bati se je, da bo Diaz začel izvajati preko pravo.

Ruska zunanja politika. Miljuhov, vodja kadetov, je govoril pri obravnavi proračuna ministrstva zunanjih zadev o ruski zunanji politiki. Vezi in zveze, ki jih je ustvaril Izvoljski, so raztrgane. Sedanji položaj je naravnost preteč (zastopniki ministrstva zun. zadev so pri teh besedah odšli iz dume). Prenos ruskih dolgov na Bolgarsko je stal ruske davkoplačevalce 20 milijonov rubljev, ki naj baje povečajo simpatije med Rusijo in Bolgarsko. Obisk Ferdinanda na Dunaju kaže, kako misli Bolgarska. Odhod Izvoljskega je obžalovati. Po aneksiji je Nemčija kot prijateljica Avstrije, postala zaveznica Rusije, po Bismarckovih tradicijah. Potsdam pomeni radikalni preobrat v ruski politiki. Prejšnji zavezniki Rusije so bili razočarani in so n. pr. v vprašanju bagdadske železnice mnogo izgubili. Anglija in Francija sta s tem prišli v neprijeten položaj. Potsdam je vrgel Rusijo na daljni Vstok da bi odvrnil pozornost na bližnji Orient. Odškodnina namenovana v indijski železnici je mrtvorojeno dete. Razmerje s Kitajsko je nevarno; dasi Rusija varuje svoje pravice, ne sme pozabiti, da je Kitajska probujena. Govornik varuje pred vojno. Rusija bi za Japonsko pobirala kostanj iz ognja. Položaj je podoban onemu pred rusko-japonsko vojno. — Izvajanja Miljukova so bila odobravana. Oktobrist Kovalevski je opozarjal na prirodne zaklade Rusije

na Uralu in drugod, ki jih je treba preiskati in dvigniti, da ne pridejo tujci. — Skorohodor je opozarjal vlado, da je treba dvigniti prebivalstvo v Sibiriji na višjo kulturno stopinjo, da bo Sibirija zmožna varovati evropsko Rusijo pred Rumenim zmajem, ki zopet na Vstoku dviga svojo glavo. Urejena Sibirija bi bila najvarnejša bramba. Post-Tičinin je govoril o kolonizaciji in katoliški propagandi na Ruskem.

Alzacija-Lotaringija. Deželni zbor alzaško-lotarinški je z vsemi proti nemu glasu odklonil vladno predlogo nove ustave in stoji na stališču, da ima dežela v nemški državi enako vrednost in pravice, kakor vse druge zvezne države.

Portugalski volilni red je že razglašen v uradnih listih. Red določuje tajno direktno in fakultativno volilno pravico. Vsako kolonijalno okrožje voli enega poslanca. Ministri pripravljajo nov vojaški kazenski zakon, ki bi izključeval smrtno kazen.

Ministrstvo državne železnice pred ljubljanskim sodičem.

1. Zgodovina grozljivega pisma na železniškega ministra.

Označili smo to zgodovino v splošni potezi že včeraj, tu omejimo se le še na zadnje dogodke. Ko so delavci na progi Lesce uvideli, da so vse njihove prošnje za izboljšanje plače zaman, so sklenili, da nastopijo v stavko.

Knjigovez Levec iz Lesca pa jih je posvaril pred tem korakom ter spisal zanje prošnjo na ministrstvo. Tudi za to prošnjo se pri železniškem ministrstvu ni noben vrag nič zmenil. Prišlo pa je potem pod navadno malo kuverto nemško pisano na „ministrstvo c. kr. državne železnice“ naslovljeno, anonimno grozljivo pismo z že včeraj mimogrede omenjeno vsebino v tem smislu:

„Delavstvo na progi Ljubljana - Lesce - Jesenice - Tržič pod načelstvom — nadinženerja Polyaka in Mörpurga se je naveličalo v enomer zastopni prosjačiti za povišanje plače. Damo tri mesece odloka. Če se med tem ne ugoti našim zahtevam, storimo korak skrajnega obupa. Zahtevamo v prvi vrsti, da se z nami postopa vsaj po človeško. Če mi ne moremo imeti, kar nam gre po zaslužnju, če mi vsled takih razmnr ne moremo živeti, ni treba tudi živeti tistim, ki so krivi teh razmer. Polyaka in Mörpurga ubjemo, če prideta na progo, ali če sta v vlaku, spustimo kar cel vlak navzdol po strmih.“

Ministrstvo je odredilo takoj strogo preiskavo.

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetek.

Dandolo se je zganil pred to gnusno prikaznijo. Berič se je poklonil še niže, rekoč:

— Ekscelenca, na sledu sem Skalabrinu in Rolandu Kandianu.

Dandolo je silno prebledel, toda ni trenil z očesom.

— Pripoveduj! je dejal s hripavim glasom.

— Vidite, ekscelenca, bilo je takole . . . Toda preden izpregovorim, imam ponižno prošnjo.

— Torej.

— Prosim namreč vašo ekscelenco, naj bi se spominjala, da sem jaz edini izsledil to, česar išče vsa beneška policija zaman.

— Spominjal se bom! je odgovoril Dandolo z glasom, ki bi bil moral prestrašiti beriča pa ga je navdal le z radostjo, ker si je napačno razlagal njegov pomen.

— Stvar je bila zelo enostavna, je povzel berič. Kar tako, slučajno, sem se bil spomnil, da je Skalabrinovo prejšnje čase zahajal k nekemu dekletu; bila je menda njegova ljubica, Juana po imenu. Zvečer sem se vtihotapil v hišo, kjer to deklet stanuje. Skril sem se v sosednjo sobo, ter prevrtal tenko steno. Poslušal in videl sem vse.

Berič je premolknil, kakor da bi se nadejal besede obdovanja.

Ko te besede ni bilo, je nadaljeval:

— Videl sem Skalabrina, in slišal sem ga, ko se je razgovarjal z dekletom. In zame ni več nobenega dvoma, dasi se je razbojnik zelo izpremenil.

— Pa oni . . . drugi? je zajecjal veliki inkvizitor.

— Je bil odsoten, ekscelenca! Toda potem, kar sem slišal, se mora kmalu vrniti. Odslej imamo lahko delo; polastimo se Skalabrina in dekleta ter se skrijemo v njenem stanovanju. Kakor

hitro vstopi Roland Kandiano, ga primemo za vrat.

— Res, zelo enostavno! je dejal Dandolo mašinalno.

Kar strmel je od groze.

— Kaj ne da, ekscelenca? je dejal berič, ter se vzravnal.

Toda naj si je ta načrt še tako enostaven, trebalo ga je najti . . .

In jaz, jaz edini . . .

— Tega ne bom pozabil! je dejal Dandolo, grabeč se z nohtmi za prsi.

In z neizmerno bridkostjo, ki pa je policist začutil ni, je dodal:

— Nadejam se, da si obvestil svojega načelnika, in da je hiša obkoljena?

Berič je pomežiknil. Priklonil se je in zamrmral:

— Ekscelenca, revež, kakršen sem jaz, ima preveč redkokdaj priliko, najti svojo srečo s tem, da stori državi uslugo, za katero ona ve; in jaz se nisem mogel odločiti, da bi izdal svojo skrivnost. Če bi jo bil omenil poveljniku, bi me bil on zaklal in vrgel ribam v morje, sam pa bi bil v tem trenutku tu pred vami ter bi vam pripovedoval, namesto da jaz pripovedujem!

Dandolo si je obrisal vroče čelo. Prijazno je dejal:

— Torej nisi obvestil svojega načelnika? . . .

— Ne, ekscelenca.

— Niti kogarkoli izmed svojih tovarišev?

— To še manj.

— Torej veš to reč edini?

— Edini . . . z vami vred ekscelenca.

— Da, je zamrmral Dandolo, z menoj!

Vstal je, stopil po kabinetu semtertja, ter se nato vrnil k policistu.

— Pojdi mi pokazat hišo, mu je dejal.

— Kakor velevate, ekscelenca, je rekel policist.

Dandolo se je ogrnil s plaščem ter stopil iz palače na prosto, z njim policist.

— Ali naj vam pokličem gondolarja, ekscelenca? je vprašal komorni sluga.

— Ni treba! je odgovoril Dandolo.

Stopil je v eno izmed gondol ter velel policistu:

— Veslaj!

Z naglico človeka, ki plove svoji sreči nasproti, je jel po-

licist poganjati gondolo.

— Veslal boš tja do Lida, je omenil Dandolo naenkrat.

— Saj to ni tam ekscelenca!

— Vseeno. Imam tam neki opravke.

Improvizirani barkarol je ubogal. Dandolo ni bil sedel pod šator. Stal je zadaj, poleg beriča, ki je veslal s spretnostjo človeka, ki zna vse na svetu. Veliki inkvizitor je premišljal. Zdaj-pazdaj je uprl oči v svojega veslača, čigar silhueta se je gibala pred njim. Kroginkrog je bila črna noč, in po kanalih je vladalo molčanje.

— Zdaj sva v pristanišču, ekscelenca, je nenadoma velel policist.

— Veslaj še dalje! je ukazal Dandolo.

Gondola se je prenila med barkami in državnimi ladjami ter se oddaljila proti sredini Lidskega zaliva. Kmalu je bila tako daleč, da je z ladij ob nabrežju ni bilo več mogoče videti.

— Stoj, je velel Dandolo.

Policist je odložil veslo.

— Sedi semkaj k meni, je povzel veliki inkvizitor.

— Oh, ekscelenca . . .

— Sedi, če ti pravim! je dejal Dandolo s hripavim glasom. Oosupli berič je ubogal.

— Poslušaj, je dejal veliki inkvizitor s tihim glasom, kakor da bi ga lahko kdo slišal, torej si popolnoma prepričan, da veš samo ti za skrivališče Rolanda Kandiana.

— Popolnoma, ekscelenca!

— In ti nihče ni sledil?

— Moj posel je ta, da jaz zasledujem druge; zato vem, kako je treba ravnati, da človeku nihče ne sledi.

— Dobro. Poslušaj me torej. Kaj bi bilo, če bi jaz zahteval od tebe, da pozabi, kar si slišal? . . .

Dandolo je govoril skoraj ponižno. Berič pa je ostrmel, vztrepetal je od brezumnih nade, da doji v svoji oblasti strašno skrivnost, in da si bo mogel igrati z velikim inkvizitorjem kakor z voljnim orodjem.

Še tisti hip je storil sklep, da proda to, kar se zahteva od njega, za najvišjo ceno, in da mora torej povečati in pretirati veliko vrednost tega, kar prodaja. Bilo je to večno moralno lupeštvu dobrih trgovcev.

(Dalje)

Suur je padel na železniškega mojstra Proseno, ki je bil v tem času le vsled intrig nadinženerja Polyaka prestavljen iz Lesc v Ljubljano in s tem na dohodkih takorekoč degradiran. Pri Proseno — ko je bil še v Lescah — je bivala tedaj 11 letna Jožeta Kuncič, hčer Prosenovega prijatelja, točasnou v Beogradu.

Ko so ji orožniki pokazali pismo, je takoj rekla, da je ona videla, da ga je pisala Ivana sestra Prosenova. Izpovedala je vse podrobnosti, sodišče se je oprljalo njene izpovedbe, začela se je preiskava proti obema osumljencema.

V soboto se je v tej zadevi vršila pred deželnim sodiščem glavna razprava. Oba obtožena, Gregor in njegova sestra Ivana Prosen odločno zanikata, da bi bila kriva. Brat sploh nič ne ve o tem pismu, sestra pa pravi, da takrat, ko jo je Kuncič videla pri pisanju, je pisala očetu za 5 kron. za odškodnino za neko razbitno steklenico.

Izmed 10 prič — med njimi tudi oba prizadeta inženirja, — vzbujala 12-letna Kuncič, sedaj v šoli pri nemških Uršulinkah v Škofji Loki, posebno pozornost s svojim energičnim nastopom. Ona, kot glavna priča, prizna, da je sicer večkrat lagala, toda v tej zadevi izvaja odločno, da ne laže.

Ivana, pravi, je prepisovala iz bratovega sestavka ter pisavo pačila. Na njeno vprašanje, zakaj to piše, je Ivana odgovorila, da to dela za nekega „Eisenbanerja“.

Ko je obtožena Ivana ugovarjala, da to ni res, se je Kuncič oblastno razkoračila pred njo ter zavpila: Nikar se ne lažite, pisali ste to pismo!

Inženir Morpurgo je žid, priseže pokrit na talumud. Pravi, da ga imajo delavci radi, on sploh nima z njimi glede plače nič opraviti.

Nadinženier Polyak izjavi, da s Prosenom ni bil zadovoljen, prizna pa tudi, da tudi delavci z njim samim niso zadovoljni. Z onim grozilnim pismom ga je skušal Prosen le spraviti iz Ljubljane.

Obtoženec Prosen izpove, da je že od l. 1892 v železniški službi, da so bili povsod z njim zadovoljni, le ta nadinženier ga je začel sekirati in preganjati.

Inženirja izpovesta glede utisa grozilnega pisma, da sta pri reviziji proge raje izstopila, kot bi radi njihju prepustila celi vlak nevarnosti. Polyak se je oborožil z revolverjem. — Pravzaprav pa sta imela le ta utis, da tega pisma niso delavci pisali, marveč nekdo, ki bi le njihju rad spravil iz Ljubljane.

Po zaslišanju ostalih prič izjavita sodna inženierca dr. Robida ter prof. Vesel svoje mnenje. Smatrata, da je pismo pisala obtožena Ivana Prosen. Državni pravdnik je kratkim potom predlagal kazen za oba obtožena. Zagovornik dr. Vodušek je v daljšem toplem zagovoru skušal dokazati nekrivdo obeh. Da in kako sta bila kljub zagovoru oba obsojena, smo že včeraj poročali.

2. Delovodja Pogačnikk oproščen obtožbe krivega pričevanja.

V to afero z grozilnim pismom na železniško ministristvo je bil zapleten tudi Franc Pogačnik, železniški delovodja v Lescach. Ko so namreč orožniki začeli poizvedovati radi tega pisma, so tudi Pogačnika vprašali, če on kaj ve o tej zadevi. Pogačnik je v svoji razburjenosti orožnikom morda povedal, da je nekaj slišal, kako so se pred izročitnim pismom delavci s Prosenom pogovarjali. Morda je v svoji razburjenosti kaj več povedal. Kakor je vedel, morda so tudi orožniki njegove izpovedbe zamenjali z drugimi, skratka, ko je prišla stvar pred okrajno sodišče v Radovljici, se

je Pogačnik čisto streznil od svoje razburjenosti ter drugače pričal, kot se je glasila orožniška ovadba. Izpovedal je, da ni nič slišal delavce govoriti o kakem napadu na inženirja Polyaka ter Morpurgo.

Ker pa sta orožn. stražmojstra Planinšek in Mrak nasprotno zopet odločno izpovedala, da jima je Pogačnik takrat, in sicer vsakemu posebej tako izpovedal, kot se glasi njuna ovadba, je državno pravdnistvo Pogačnika prijelo radi krivega pričevanja.

O tem je obravnavalo deželno sodišče v soboto še pred Prosenovo afero. Deloma na podlagi izpovedbe prič (posebno Sparoviča) deloma vsled temeljitega zagovora po dr. Tomišku, je sodišče obtožena spoznalo ko nekrivega ter ga od obtožbe popolnoma oprostil.

Če se ozremo po vzrokih vseh teh preganjanj in njihov izrek, bi mi sodilo tako, da spada vsa v naslovu te afere prizadeta gospoda ne le pred sodišče, ampak naravnost na — zažojno klop.

DNEVNE VESTI.

Višek nagnusnosti napravlja „Katoliška tiskarna“ s tem, da hoče terorizirati c. kr. deželno vladu, kam naj daje tiskat svoje tiskovine. „Katoliška tiskarna“ misli, da je slavna c. kr. vlada nje podložnica in je dolžna, da se pokori njih gnusnim namenom. Ti napadi „Katoliške tiskarne“ so navaden teror k bojkotnemu gibanju, kateremu naj bi se na željo klerikalcev, pridružila tudi c. kr. deželna vlada.

Kako bode, nam pokaže bodnčnost! Kdo ni mogel plačati? „Slovenec“ piše, da „Učiteljska tiskarna“ raznim tvrdkam niti papirja ni mogla plačati, ko so jo iste baje!! tirjale. Mi pa jim odgovorjamo, da je „Učiteljska tiskarna“ papir še vselej prav lahko plačala in ga ima vedno toliko na razpolago, da ga lahko vselej posodi tudi „Katoliški tiskarni“ če pride — kakor vse kaže — v zadrego. Kredita ima pa tudi toliko, da ji ne bode potreba v skrbnih letih od Poncija do Pilata, če bi ji bilo potreba izdati večjo svoto, kakor je to moral letati ves aparat „Katoliške tiskarne“, ko ji je bilo potreba plačati le malo svotico, za katero jo je tirjala „Ljudska posojilnica“, ki ima mnogo ljudskega denarja založenega v „Katoliški tiskarni“.

Tudi „Slovenec“ je šel Markhlu na limanice, toda hotoma. „Slovenec“ namreč poroča, da je Markhl rekkel, da ima Mestna hranilnica ljubljanska svoj denar naložen pri Glavni posojilnici. „Slovenec“ sam dobro ve, da to ni res; on ve, da se je Markhl lagal, ali on je vendar napačno poročal iz zlobnosti. Markhl je rekkel, da ima Mestna hranilnica ljubljanska pri Glavni posojilnici ulog za K 205.000, a „Slovenec“ je še pripomnil, da hranilnice ne smejo tako nalagati denarja. In kaj je res? Res je, da Mestna hranilnica ljubljanska ni nikdar imela in nima niti vinarja naloženega pri Glavni posojilnici. Stvar je tale. Odkar je prišla „Glavna posojilnica“ v konkurz in je deželno sodišče razglasilo, da morajo upniki oglasiti svoje terjatve do 30. aprila 1911, niso si ulagatelji Glavne posojilnice znali drugače pomagati, kakor da so se obračali do tistih, o katerih so vedeli, da jim bodo dobro svetovali. Tako so se ulagatelji Glavne posojilnice obrnili do Mestne hranilnice ljubljanske in so jo prosili, naj ona za nje priklasi uloge pri deželnem sodišču. Mestna hranilnica ljubljanska je to storila in nič drugega. Storila pa je to zato, da bi ljudem pomagala. Ona bo torej skrbela, da se ulagateljem Glavne posojilnice pomaga Stvar je

torej jasna kakor beli dan, a „Slovenec“ vendar celo stvar nalašč zavija, samo da bi Mestno hranilnico ljubljansko spravil v neko zvezo z Glavno posojilnico. Dejstvo je torej, da Mestna hranilnica ljubljanska ni nikdar imela zveze z Glavno posojilnico, dalje je resnica, da so ji vlagatelji Glavne posojilnice izročili svoje knjižice v ta namen, da ona stori pri sodišču in sploh pri konkurzni masi tiste korake, katere bi moral storiti vsak ulagatelj sam. Ker pa ona stori to brezplačno, smemo reči, da je Mestna hranilnica ljubljanska prava dobrotnica našega ljudstva.

„Slovenec“ primanjkuje — naročnikov. V „Katoliški svinjarni“ se manjša število naročnikov pri vseh njih duševnih produktih, od tod vsa jeza, srd in — škofova poslanica vernikom. Zato se klerikalci tako zaletavajo v napredne liste. Ljudje so spoznali politiko in lažnjivost teh katoliških junakov od dr. Šušteršiča do Šteta, zato spuščajo klerikalne liste! Ljudje spoznavajo te tiče — po petje!

Dežela ne more zidati letos svojih novih hiš! V lanskem zasedanju je deželni zbor sklenil zgraditi dvoje novih hiš: eno na grof Auerpergovem svetu na mestu nekdanjega Knežjega dvorca, drugo pa v Gosposki oziroma Salendrovi ulici. Pa ni denarja za stavbi! Dežela je v stiski, ker ima za letošnji proračun itak znaten primanjkljaj, za nove vire pa ni drugega pota kot v izdatno zvišanju d o k l a d a h! Taki so ti klerikalni gospodarji, katerim zaupa dežela! Čez leto dni pa bo kmet te gospodarje še — klel!

Nov del Ljubljane. Stavbišče starega vojaškega oskrbovališča ob Dunajski in Franca Jožefa cesti tvori obširen kompleks, ki bi bil že lani na pol zazidan, če bi ne bili klerikalci pri deželnem odboru preprečili prodaje sveta za katerega je imela mestna občina že lepe ponudbe. Ker je kupila zdaj ljubljanska „Kreditna banka“ dve parceli tega kompleksa (t. j. ob Dunajski in drugo ob Cesarja Franca Jožefa cesti), se bosta letos pričeli job teh dveh cestah graditi dve veliki moderni poslepi. Vsled teh iu ostalih hiš nastane tu v teku petih let popolnoma nov in moderen del mesta, česar klerikalci vendarle ne morejo — preprečiti!

Sodnijski izpit sta napravila c. kr. avskultanta g. A. Lajovic in g. F. Zupanc.

Klub slov. amater-fotografv v Ljubljani. Kot ustanovni član „Kluba slovenskih amater-fotografv“ je pristopil s prispevkom 100 K g. Anton Kanc, trgovec z fotograf. potrebščinami, ter s tem podprl mlado društvo, ki ga svojim članom najtopleje priporoča.

Pisateljsko podporno društvo praznuje letos petindvajsetletnico svojega obstoja in delovanja ter priredi do 20. proslna dne 2. aprila 1911 slavnostno akademijo v veliki dvorani Messtnega doma, kar se tem potom slavnemu občinstvu in prijateljem društva na znanje daje.

Promocija. V torek, dne 21. t. m. bo promoviran na staroslavni Karla Ferdinandovi češki univerzi v Pragi starešina slov. akad. društva „Ilirije“ g. Rudolf Ravnik, koroški rojak, doktorjem prava. Čestitamo!

Zanimivo in značilno epizodo izza kulis, v katere središču stojita dva gospoda in neka dama, prinesemo v kratkem. Opozarjamo nanjo našo javnost!

Razglas. Ker se je pojavila na Vrhniki kužna bolezen na gobcu in parkljih pri parkljati živini in se je bati razširjenja te kuge, prepoveduje se na podlagi § 24 točke 5 zakona zoper živinske kuge iz leta 1909. drž. zak. št. 177 živinski semenj v Horjulu dne 27. marca t. l.

Ali Slovenci res nimamo svojih zoboteknikov? Iz kroga slovenskih zoboteknikov se nam poroča: „Jutro“ je v zadevi dr. Straška in njegovega pomočnika zoboteknika Jokitscha opeotovano poročalo, da Slovenci na polju zoboteknike nimamo svojih moči in da je bil dr. Strašek v Novem mestu zategadelj primoran, vzeti nemško moč za svojo zobotekniško prakso. Ne gre nam za osebo dr. Straška, ampak za ugled slovenskemu narodu, ki je v protislovju z ono trditvijo, da Slovenci sploh nimamo svojih zoboteknikov, dejansko res zastopan tudi na tem polju poklica. In sicer tej stroki in zavednosti naših podjetij primerno imamo celo toliko slovenskih zoboteknikov, da so primorani iskati si svoj kruh pri Nemcih in sploh pri tujcih. Ljubljana sama ima, oz. je imela 10 slovenskih zoboteknikov, med temi jih je pet izučenihi z daljšo ali krajšo prakso. „Pomanjkanje“ slovenskih zoboteknikov je tako, da kdor nima sreče vstopiti pri domačih slovenskih zobozdravnikihi ali pri nemških doma in drugod, lahko dolgo strada in čaka na službo. Kar se tiče dr. Straška, o katerem se je pisalo, da je dobil 80 samo nemških ponudb in da še sedaj ne more zamenjati nemškega pomočnika s slovenskim, bi bilo še to opomniti: G. dr. Strašek najbrže ni razpisal tega mesta v slovenskih listih, marveč se obrnil le na „Verband“ zoboteknikov, o katerem je znano, da vriva le nemške moči v razpisane službe. Neki izučen slovenski zoboteknik se je v zadnjem času obrnil na dr. Straška s ponudbo za službo. Toda še le ko je opeotivno pisal in urgiral in v zadnjem pismu pridejal zalepko za odgovor, je dobil odgovor, ki slovi: Cenjeni gospod! Obžalujem, da ne morem ustreči vaši želji, ker niso v tem slučaju „Jutrova“ sumničnja resnična, nimam povoda odpovedati službo sedanjemu zobotekniku... — Priobčujemo to poročilo kakor smo ga sprejeli na odgovornost vira, kar se pa tiče v pismu izražene očitka o „Jutrovem“ sumničanju (?) o tem se bomo lahko še pomenili.

Šmarogorska mačka na javni dražbi. Ker se izgubiteljica mačke — našim Slovenkam znane bolj pod imenom „muf“ — ki se je našla v nedeljo pod Šmaro goro, doslej še ni zglasila, smo sklenili tako: To mačko prodamo na javni dražbi. Kar zanjo dobimo, dobi družba sv. Cirila in Metoda. Gre se za našo šolsko družbo več, nego za to mačko neznanne lastnice. Prva že plačana ponudba 20 vinarjev. Katera Slovenka ponudi in plača še več?

Vinogradniki, ki želijo dobiti škropilnice (sestave: Avstrija, Hidrolina, Avtomata itd) oziroma žveplalnike (Vindobona itd) tvrdke F. Nechvile na Dunaju po najmanj 20 od sto nižji ceni, zglasijo naj se čim preje potom županstva ali pa naravnost pri c. k. vinarškem nadzorstvu v Kandiji pri Rudolfovem.

Ameriške trte se bodo delile v državnih trtnicah na Dolenjskem tekoma tega meseca in sicer: v Kostanjevici v četrtek, dne 23. t. m. ob 9 uri zjutraj, v Bršlino pri Rudolfovem v ponedeljek, dne 27. t. m. ob 8. ure zjutraj naprej in v Črnomlju v četrtek, dne 30. t. m. ob 10 ure dalje. Ker letos trte preostajajo, dobijo jih lahko tudi še oni vinogradniki, ki jih dosedaj še niso naročili, po znižani ceni 1 K 80 h za 100 sajenk. Zglasiti se je čim prej pri c. k. vinarškem nadzorstvu v Kandiji pri Rudolfovem ali pa najpozneje na dan oddaje trt na kraju oddajo.

Dež in sneg sta provzročila, da so vode povsod znatno narasle. Sava, Ljubljanska in Sora kažejejo visoko stanje.

V Šmartnu pri Litlji imajo za dekana nekega Riharja ki ne dela drugega kot načrte, kako bi faranom žepe praznil. Prejšnjemu dekanu Zlogarju so kmetje nanosili skup nad 10.000 K — za nove orglje. Ko je Zlogar odšel za korarja v Rudolfovo, so morali Šmarčani znova dati za orglje novemu dekanu Riharju 12.000 K. Pa kmet še ne sprevidi da ga duhovni le slaziijo in varajo s svojimi lažmi!

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslala tvrdka Golob & Ko., protokollirana tovarna kemičnih izdelkov Ljubljana—Vič 150 K, kot pogojen znesek za prodajo predmetov, ki jih tvrdka izdeluje v prid družbe, namreč mast za usnje, čistilo za kovine v pločevinatih škaflicah in tekoče v steklenicah, ter parketno voščilo. Beležeč to vest štejemo si v dolžnost, povabiti slovensko občinstvo. Da prav pridno sega in v trgovinah, kjer se niso vpejlani navedeni res izborni izdelki te tvrdke, naravnost zahteva te predmete. Izdelki tovarne Golob & Ko. so izborni ter se lahko kosajo z vsako konkurenco, dalje pa je tudi cena teh izdelkov povse konkurenčna, kar nas tem bolj veže rabiti te domače izdelke. Vsakdo naj ima pred očmi, da s podpiranjem domače industrije ne koristi samo tvrdki in našl družbi, marveč ima podpiranje domače industrije veliko globokeji in dalekosežnej pomen. V slovenskih industrijah so nastavljeni Slovenci, ki s svojimi zaluzkihi preživljajo slovenske rodbine in slovenske otroke. Čim bolj bomo podpirali domačo industrijo, temveč bo uslužbenih slovenskih uslužbencev pri domačih tvrdkah. Kolikor manj ima tuja industrija posla, tem manj bo mogla preživljati in vzgajati naših sovravnikov. Dolžnost vsakega Slovenca je podpirati domačo industrijo. Če se bo to sistematično godilo nastala bodo nova slovenska obrtna podjetja, kar je vendar prevažen pogoj za vspanje vsakega naroda.

Gostilniška in kavarnarska druga članov N. D. O. v Trstu vabi svoje člane na občni zbor, ki se bo vršil dne 1. aprila t. l. ob 8. uri zvečer v prostorih N. D. O. ul. Lavatoio šte. 1.

Slovensko deželno gledališče. Zaradi poročila o „Matičnem“ koncertu moramo odložiti gledališki podlistek za jutrišnje številklo. Za danes omenjamo le, da smo s premijero „Veselo vdove“ imeli dovolj vzroka biti nezadovoljni in da je včerajšnja farsa „Sarivari“, izgrešila svoj namen, ker je našla v občinstvu popolno nerazumevanje. —a—

Pevski zbor „Glasbene Matice“ priredi dne 25. in 26. t. m. izlet na Reko in v Opatijo, kjer nastopi v velikem koncertu v hotelu Quarnero. Južna železnica je dovolila izletnikom poseben vlak, ki odhaja iz Ljubljane v soboto 25. t. m. ob pol 7 zjutraj, pride na Reko ob pol 11 dopoldne. Iz Reke je povratek 26. t. m. ob pol 8 zvečer, prihod v Ljubljano ob pol 12. uri. Cena voznim listom znaša v III. razredu nekaj nad 5 K, v II. razredu krog 8 kron — za tja in nazaj. Uporaba posebnega vlaka je dovoljena tudi nečlanom. Priglasje vsprejema odbor pevskega zbora. Udeležniki se lahko priglasje tudi v trafikah g d č ne Dolenčeve v Prešernovi ulici nasproti pošti, kjer je tudi vplačati voznino. Udeležniki naj zajedno navedejo, ako reflektirajo, da jim odbor preskrbi prenočišča in obede, ker v nasprotnem slučaju odbor glede prenočišč in obedov ne prevzame nobene odgovornosti. Odbor si je že zasigural kakih 300 prenočišč v prvih hotelih na Reki.

Po št. 13 sledi rada še 14. Viktor Kosmač, pisarniški oficijant pri sodišču v Radovljici je nekoč moral nastopiti kot priča v neki zadevi Fran-

MALI LISTEK.

Malomestne tradicije.

Veseloigra v enem dejanju.

(Češko spisal V. Stech.)

(Dalje.)

Strel: Bedarijo? milostljiva — prosim (bere:) „malomestne tradicije — nežne pripovedi, polne prijetnega humorja — nova cvetka na polju domače literature“ — Prosim — prosim —!

Žakelj: Zlomka — dajte sem ta časopis! (Bere:) „Originalne ideje — čeden slog — (na stran:) In jaz sem tega človeka van vrgel!“

Obenem prosi gospod knjigotržec Kalin da bi gospod svetnik takoj vrnil onih 50 iztisov „Malomestnih tradicij“, ki sem jih prinesel za „Bralno društvo.“ V prodajalnici se ljudje danes kar tepo zanje!

Žakelj: Ničesar ne vrnem — sam jih plačam — ta časopis tudi pustite tu in tecite brž po gospoda Srebrotu — takoj naj pride!

Strel: Prav rad! Klanjam se! Sluga sem! (Odhit.)

Žakelj: To veste milostljiva, da takega imenitega človeka ne smemo pustiti na cedilu. To je glavat!

Klepčevka: Ampak, gospod svetnik — takole to vendar ne more iti; jaz uboga, nesrečna vdova naj ostanem brez zaslobe? Brez prijateljca — brez opore —

Žakelj: Svoj ničesar ne morem tu storiti!

Klepčevka: Na vas sem se zanašala — obljubili ste ščuki službo.

Žakelj: Na, še tega se je manjkalo!

Klepčevka: Moja uboga hči — balo sem že pripravljala —

Žakelj: Prokleta reč! Ali bo gospod ščuka res vzel Maričko?

Klepčevka: Saj je kar nor nanjo — no, govorite no vendar, gospod ščuka — alj naj res jaz sama vse — (Trkanje.)

Žakelj: Naprej!

XVIII. nastop.

Srebrot. Trejšnji.

Srebrot: Klanjam se! Sluga Strel mi je —

Žakelj: Takoj — prosim — sedite! (Ščuki:) No, ali res mislite vzeti Maričko? govorite jasno!

Srebrot: Pozor, gospod ščuka, tu so priče!

Ščuka: No — no — seveda — jo mislim.

Žakelj: No, potem vam pa obljubljam, da dobite drugi teden službo v posojilnici — plača je že taka, da se nanjo lahko oženite — več pa za vas ne morem storiti!

Klepčevka: Gospod svetnik — kako sem vam hvaležna — zahvalite se vendar, gospod ščuka — od veselja je kar iz sebe!

Ščuka: (na stran:) Me že imajo! (na glas:) Bog vam povrni — gospod svetnik!

Žakelj: Torej vidite — vse se je dobro končalo — zdaj bi pa še rad z gospodom Srebrotom —

Klepčevka: Prosim — prosim — ne bomo motili. Pojdite, gospod ščuka! Klanjam se gospod svetnik —

Ščuka: Klanjam se! (Odideta.)

Žakelj: Veselilo me je, milostljiva — z bogom — z bogom! — In zdaj pa vam nekaj. Tisto knjigo sem si temeljito prebral in prepričal sem se, da je to nova cvetka na polju domače literature in da ima originalne ideje polne prijetnega humorja — Zato — tu moja roka, in vse je kakor prej!

Srebrot: Gospod svetovalec — iskrena hvala —

Žakelj: Pustite to. Da se pa prepričam, če znate tudi kaj iz glave — mi napišite tu takoj — za nedeljsko slavnostno govor — ali razumete? Sicer imam svojega? Sicer imam svojega že pripravljenege — če bo pa vaš boljši — bom govoril vašega. (Bije sedma.)

Srebrot: Z največjim veseljem — gospod svetovalec.

Žakelj: Nič dolzege, ampak da bo imelo kaj v sebi! (Kliče na levo:) Rozika!

XIX. nastop.

Rozika. Prejšnja.

Žakelj: Odbila je sedma ura — mudi se mi na sejo — gospod Srebrot bo nocej pri nas večerjal — on je pošten človek in torej lahko hodi k nam. Razumete?

Rozika: Papa! (Objame ga.) Zlati papa!

Žakelj: Je že dobro — pusti me no! In zdaj vsak na svoje delo! Ti napraviš do osmih večerjo, gospod Srebrot govor — jaz pa prinesem dekret! Z bogom! Vsak na svoje mesto! (Odhaja.)

Srebrot: (Sede za pisalno mizo:) Klanjam se!

Rozika: Srečno opravi papa!

Žakelj: Z bogom! (Odide.)

Srebrot: (Škocki k Roziki, ta se obrne in se sreča z njim): Rozika! Rozika: Tone! (Objem.)

Žakelj: (Odpre vrata in stoji med njimi): Saj sem si mislil!

Rozika in Srebrot: (škocita narazen.)

Žakelj: (Roziki): Na ta način, punca, nocej ne bo večerje! (Prime jo za roko, pelje na levo in zaklene za njo vrata, ključ pa spravi v žep.)

Tukaj je, gospod Srebrot, kakor pred ljubljanskim rotovžem — to bi vas preveč motilo. (Prime ga pod pazduho, in ga odpelje k vratom na desno.)

Srebrot: Prosim — prosim —

Žakelj: Pero in papir je na mizi pri oknu. (Pelje ga notri, vrne se, zaklene in da ključ z žep.) Previdnost je mati modrosti. (V sredi prvih občinstvu.) Iz lastne izkušnje to vem. Saj sem bil jaz tudi tak. (Se navihano smeje:) Da, še slabši! (Obrne se in odhaja skozi skozi srednja vrata.)

Zastor.

Dobro idoča restavracija

z lepim senčnatim vrtom na Dunajski cesti, je za majev termin eventuelno en mesec pozneje radi rodbinskih razmer za oddati.
Poizve se v pivovarni „Union“ v Spodnji Šiški.

Mlad trgovsko izobražen
uradnik

vešč slovenskega, hrvatskega, nemškega in nekoliko laškega jezika; spreten knjigovodja, korespondent in ekspedient želi stalne službe v mestu ali na deželi. Cenjene ponudbe pod šifro „Zanesljiv“ na inseratni oddelek „Jutra“.

Modni salon
Ivane Schiller
Ljubljana,
Sv. Petra cesta št. 31
priporoča vseh vrst
slamnikov.
Sprejema sva popravila.

Išče se močan trezen konjski
hlapec

Zaloga piva
Reininghaus, Sp. Šiška.

KINTA
KCL

Priznana močna, lahko tekoča solidna in neprekosljiva so **KINTA** kolesa. Najobširnejše jamstvo. Ilustrovani ceniki brezplačno.

K. Čamernik
LJUBLJANA, Dunajska c. 9.
Special. trgovina s kolesi in posam. deli.
Izposojevanje koles.

TEODOR KORN
poprej HENRIK KORN
pokrivalec streh in klepar,
vpeljalec strelovodov ter instalater vodovodov
LJUBLJANA, Slomškove ul. 3 in 10
Podružnica: Stari trg 9.

Priporoča se p. n. občinstvu za izvrševanje vsakršnih kleparskih del ter pokrivanje streh z angleškim, francoskim in tuzemskim škrljcem, z asbest-cementnim škrljcem (Eternit) patent Hatschek, z izbočeno in ploščnato opeko, lekno-cementno in strešno opeko.
Vsa stavbinska in galanterijska, kleparska dela v priznani solidni izvršitvi.
Poprave točno in ceno.
Proračuni brezplačno in poštine prosto.

Garantirano pristne
kranjske klobase

po okusu nedosežne, brez primere drugim izdelkom, pošilja po poštnem povzetju najmanj 30 parov. Par 44 vin.
R. M. Zorč, Jesenice, Gorenjsko.

Popolnoma novo
damsko kolo
samo enkrat rabljeno se ceno prodaja.
Kje, pove inseratni oddelek „Jutra“.

Cognac Star, pristen destilat dalmatinskega vina je najboljšje sredstvo za slabotne in rekonvalescente. Dobi se edino pri trvdki: **BR. NOVAKOVIČ, Ljubljana.**

„Jutro“ se prodaja v Trstu po 4 vinarje
v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,
Trevisan, ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast, Poštni trg,
Može, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geršina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ercigoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica dell' Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg.
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Bajc, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Nekaj izborno ohranjenih
avtomobilov
vseh velikosti se ceno prodaja.
Moje tmc jamči za solidno in dobro postrežbo. — Zavod za popravilo avtomobilov in trgovina
Ing. JURIJ TMEJ, Dunaj XVII.,
Santergasse 13.

Učiteljska tiskarna, Franciškanska ulca št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v tiskarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo.
Muzikalije.
Telefonska št. 118.

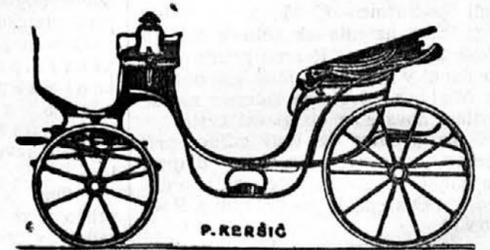
Najmodernejše črke.
Litografija.
Poštne hranilnice št. 76307.

ALOJZIJU VODNIKU = Ljubljana = Kolodvorska ulica = kamenarskem mojstru

Tovarna vozov
Peter Keršič, Sp. Šiška
priporoča

svojo bogato zalogo različnih vozov.
Sprejemajo se vsa v to stroko spadajoča naročila in popravila po primerno nizkih cenah.

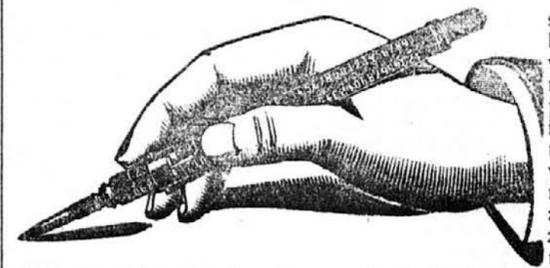
Sprejema se tudi les v žaganje na parni žagi.

Za točno in solidno delo se jamči. Že rabljeni vozovi se jemljejo v račun.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.
Dol. glavnica K 5.000.000. — Prilagodljiva ulica št. 12.
priporoča promese na 4% Tiske srečke à K 8—; zrebanje 1. aprila; glavni dobitok K 180.000—.
Podružnice v Spiljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2%.

Čudež ameriške industrije izumljeno je novo
Adirno pero („Maxim,“)
s pisalno pripravo za črnilo in svinčnik.

Ta posebno duhovito sestavljen aparat služi za hitro in gotovo šestevanje in so njegove glavne prednosti ob najpreprostejši uporabi in brezhibnem funkcioniranju: na eni strani veliko razbremenjenje možgan, ker se celo pri zdržema večurnem delu z Maximom ne občuti nobeno živčno utrujenje.

ki se sicer tako pogosto opaža; na drugi strani zanesljivost in velik prihranek na času. Cena enemu komadu z lahko umljivim natančnim navodilom K 1060 po povzetju, ako se vpošlje denar naprej K 10. Dobiva se pri glavnem zastopstvu Em. Erber, Dunaj II./8., Enns-gasse št. 12. Iq.

Pri
demoliranju hiš
v okolici
nemškega gledališča

se prodaja večjo množino še uporabnega stavbnega materijala in sicer:
strešno opeko, zidno opeko, kamenje, okna, vrata, železje, štedilnike, peči itd.
Ogleda se na licu mesta in da pojasnila delovodja kranjske stavbinske družbe g. ANTON ŽUMER.